

عنوان مقاله:

بررسی انگیزه ها و عوامل پیدایش نقل به معنا در روایات نبوی

محل انتشار:

دومین کنفرانس علمی پژوهشی رهیافت های نوین در علوم انسانی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

روح الله صمدی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشکده ی علوم انسانی، گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، همدان، ایران.

علی حسین احتشامی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تویسرکان، تویسرکان، ایران. مسیول مکاتبات

خلاصه مقاله:

پدیده نقل به معنا که یک حقیقت تایید شده در تاریخ حدیث است یعنی برخی از روایان حدیث به ویژه در دوره متقدم حدیث، پیش از تدوین آثار حدیثی در مواردی شنیده های خود از معصوم را در قالب معانی حفظ می کردند و به هنگام انتقال در قالب الفاظی بیان می کردند که انتخاب واژگان و ترکیب نحوی آن مربوط به خود ایشان بود، البته با این تاکید که راوی مطمئن بود مطلب را به درستی منتقل می کند. کمتر می توان در باب واحد، احادیثی را منقول از روایان موازی بازجست که در آنها الفاظ عینا با یکدیگر انطباق داشته باشند و می توان بر این پایه مدعی شد که نسبت نقل به معنا در مقایسه با نقل عین الفاظ، نسبتی قابل توجه است. ناتوانی و نبود امکانات، یا بی توجهی یا احساس نیاز نکردن به نقل عین الفاظ، منع نگارش حدیث توسط خلفاء، عدم کتابت حدیث توسط روایان، ضعف حافظه برخی از روایان از جمله عواملی بود که در پی آن نقل به معنا به وجود آمد. یعنی شنیده های خود را با الفاظی دیگر یا ساختاری مشابه که اصل معنا را می رساند، بیان می کند. نویسندگان در پی آن است که اثبات کند اکثر روایات موجود انعکاس عین الفاظ پیامبر (ص) و امام(ع) نیست، بلکه الفاظ اصحاب است. هدف دیگر محقق شناخت عواملی که موجب پیدایش و تسری نقل به معنی در روایات نبوی شده، می باشد. روش این تحقیق توصیفی- تحلیلی با فن کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

نقل به معنا، نقل به مضمون، نقل به الفاظ، علل نقل به معنا، آسیب شناسی روایات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/797454>

